

HÍREK EURÓPÁBÓL

HERCZOG EDITTŐL

HERCZOG EDIT EURÓPAI PARLAMENTI KÉPVISELŐ HÍRLEVELE

2013. SZEPTEMBER 5.

Kedves Olvasó!

Szinte kettőt sem pislogtunk, és máris eltelt 2013 nyara. Az elmúlt három hónapban, remélem, mindenkinek jutott ideje a feltöltődésre és kikapcsolódásra, hiszen csak így lehet jól teljesíteni az év során. Számomra, és munkatársaimnak idén biztosan nem volt „uborkaszazon” a nyár: szinte minden hétre jutott feladat, izgalmas kihívás.

Magyarország és az Európai Unió kapcsolatában is izgalmas fejleményeket tapasztaltunk – ha nem is épp kellemeseket. Július 3-án az Európai Parlament megszavazta, elfogadta Rui Tavares portugál képviselőtársam jelentését a demokrácia és jogállamiság magyarországi csorbításáról. A Fidesz kapva kapott a lehetőségen, és heteken keresztül szajkózták: nemzetellenes apokaliptikus készül a sötét erők boszorkánykonyhájában. A „tudjuk kik”

végromlásba taszajtják Magyarországot, uniós tagságunk pedig csupán egy fondorlatos kelepce a magyarság elveszejtésére. Így tudnám sommázni aktuális kormányunk általános iskolásokra szabott üzenetét.

A valóság természetesen ennél bonyolultabb, kevésbé heroikus és csöppet sem hízelgő a Fideszre nézve. Az Európai Parlament nem Magyarországot, hanem a kormánypárt politikáját ítélte el. Ezt még jobboldali barátaim, ismerőseim is belátják, amikor megmutatom nekik a jelentés szövegét. Per-

szé ez sosem fogja érdekelni a szélsőjobb orgánumait, akik csőpőből hazaáruulónak le engem és mindenkit, aki pironkodva, de kénytelen igazat adni a külföldi kritikának.

Ebben az sem zavarja ezen orgánumokat író és szerkesztő csapatot, hogy a kritika jelentős részéről a kormány is beismerte: jo-

gos. Ezt tükrözi a „gránitszilárdságú Alaptörvény” küszöbön álló, immár ötödik módosításának módosítása, amellyel várhatóan az igazságszolgáltatás jogellenes átszervezését, az egyházak önkényes megkülönböztetését és a politikai versengést korlátozó kampányszabályokat orvosolja a parlamenti többség.

De vajon miért haragszanak ennyire az Unióra? Csak mert Az EP szót emelt a szabadság és egyenlőség felszámolásának jelei ellen? Kell egy mindenkori ellenségkép, saját híveik mozgásban tartására? Azt hiszem, ez egyszer konkrétabb indok, sérelem (is) vezérli őket. Egyre nyilvánvalóbbá válik ugyanis saját alkalmatlanságuk az uniós fejlesztési pénzek lehívására.

Augusztus elején Lázár államtitkár úr korábban példa nélküli bejelentést tett. Egyrészt elismerte, hogy mintegy 500 milliárd forintot nem tudnak lehívni az év végig elérhető keretből. Másrészt a késedelmet a saját minisztériumaik „lustasága, bénasága vagy impotenciája” számlájára írta. Te jó ég! Mi lehet a valóság, ha ez a hivatalos kommunikáció? Sajnos sokkal rosszabb, mint ahogy a Hírlevél további cikkeiben találni is erre példákat.

Úgy fordulunk a választás előtti utolsó őszebe, hogy mind nyilvánvalóbb: a király meztelen. A munkahelyek, a gyarapodás ígéreteivel vastagon az emberek adósa maradt a kormány. Nemzetközi tekintélyünk romokban, akivel lehetett, összevesztünk. Matolcsy György Münchhausen bárót idéző kísérlete pedig látványosan csődöt mondott. A szegények még szegényebbek, a gazdagok még gazdagabbak lettek. A számtalanszor hivatkozott „vidéket”, a vidéki embereket épp úgy cserbenhagyták, mint a kisvállalkozókat, tanárokat, diákokat és szüleiket. Komoly kihívások várnak a következő, jó eséllyel baloldali kormányra.

Jó esélyt írok, mert a siker nem garantált, de igenis elérhető jövő tavasszal. Számtalan kitelepülésen, polgármesterekkel, érdekvédőkkel és civilekkel beszélgetve hallom és tapasztalom: a félelem álcája mögött az ország többsége épp úgy változást vár, mint négy éve.

MILLIÁRDOKKAL RÖVIDÍTETTE MEG A DUNÁNTÚLIAKAT A KORMÁNY

Rejtélyes kormánydöntés nyomán összesen 167 településen hiába várják a természet- és egészségbarát hulladékgazdálkodási rendszer kialakítását. A központi költségvetést a lépés nem érinti, így annak egyetlen nyertesei egyes nyugati országok, amelyek így visszakapják a magyarok által fel nem használt milliárdokat. De vajon miért?

Július 29-i ülésén a Kormány váratlanul visszavonta a „Közép-Duna Vidéke Hulladékgazdálkodási Rendszer fejlesztése” nevű uniós nagyprojekt támogatási szerződését, és intézkedett, hogy Brüsszelben is vonják vissza a már meghirdetett közbeszerzési felhívást. Több mint 16 milliárd forintos fejlesztés hiúsul meg. A lépés váratlan és érthetetlen, családok ezreinek mindennapjait teszi rosszabbá, s nem utolsó sorban bűzösebbé.

Váratlan volt a döntés, mert a Kormány még idén tavasszal is teljes mellszélességgel támogatta a hét éve futó program következő logikus lépését. Júniusban írták ki azokat a közbeszerzéseket, amelyek nyomán az érintett 167 településen – szűkebb pátriában, Fejér megyében 55 helyen – az összes hulladék kétharmadát újrahasznosíthatnák valamilyen formában.

Érthetetlen a döntés, mert emiatt éveket csúsznak a tervezett fejlesztések. Hiába várják több településen a megoldatlan helyzetű szemétkerakók felszámolását. Hiába várják a szelektív hulladékgyűjtő szigetek kihelyezését, a házi komposztáló eszközök kiosztását. Nem épülnek meg a mechanikai és biológiai-kémiai hulladékkezelők. Hiába vártak előrelépésre a megújuló energia hívei: a kormány döntése miatt egyelőre biztosan nem gyarapodik a biomassza alapú energiatermelés volumene.

A kormány döntése árt az érintett településeken élőknek, mert évekre rögzíti az egészségre és a természetre káros állapotokat. A XXI. századi integrált hulladékkezelési rendszer olcsóbb szemétdíjairól is csak álmodhatnak a helyben élők. Árt az önkormányzatoknak is a Kormány, mert a 167 érintett település nem tud továbblépni a korszerű és olcsó közös hulladékgazdálkodás terén. A hét éve közös programirodát működtető települések vajon visszakapják azt a pénzt, amelyet a tervek előkészítésére fordítottak?

A lépés nem használ a központi költségvetésnek sem, mert a fejlesztések mintegy 25 százalékát kitevő önrészt az önkormányzatok adták volna össze. Az intézkedés egyetlen haszonélvezői a nettó befizető uniós tagállamok: a hamarosan záródó európai költségvetési ciklus végén visszakapják a dunántúli embereknek és településeknek járó, de fel nem használt milliárdokat. Ha a kormányt valóban aggasztja az uniós pénzek egyre lassuló ütemű lehívása, akkor miért tesznek keresztbe egy, már a célegyenesben lévő nagyprojektnek?

AZ EMBEREK VÁRJÁK ÉS TÁMOGATJÁK AZ OLCSÓBB ÉLELMISZEREKET

„Adócsökkentésért, olcsóbb portékákért kampányolni és aláírást gyűjteni populista fogás” – hallottam többször is jobboldali ismerőseimtől, különösen külföldiektől, akik szerencsésebb országokba születtek. Komoly önuralomra volt szükség, hogy higgadtan magyarázhassem el nekik: az alapvető élelmiszerek ÁFA-kulcsának csökkentése miatt az egyik legfontosabb kérdés ma hazánkban.

Talán igazuk is lenne, ha Magyarország dinamikusan fejlődő, a nyugathoz felzárkózó ország volna, szélesedő és gyarapodó középosztállyal. A helyzet azonban nagyon távol áll ettől. Az elmúlt három évben a magyar társadalom kettészakadni látszik: egy vékonyka és kivételezett gazdag réteg mellett egyre többen csúsztak a szegénységbe, vagy élnek a végleges lecsúszás fenyegető árnyékában. A TÁRKI közvélemény és társadalomkutató intézet legfrissebb vizsgálata („Egyenlőtlenség és polarizálódás a magyar társadalomban – TÁRKI monitor jelentések 2012”) feketén-fehéren mutatja a problémákat. 2012-ben a szegénységi küszöb 66 ezer forint volt, és az emberek 17 százaléka ennél kevesebb pénzből gazdálkodott. Azt hiszem, kimondhatjuk: ennek a duplájából sem fog dőzsölni senki a mai világban. A tanulmányban az is világosan szerepel, hogy 2009-ig a szegénység kockázata lényegesen az európai átlag alatt volt.

Magyarországon jóra való emberek millióinak kell kétszer is megfontolnunk, hogy adnak-e pénzt csirkehúsért vagy épp friss zöldségért a piacon! Miközben a tehetősebbeket egykulcsos adó segíti, a leszakadóknak sokszor a napi betevő is gondot jelent. De a drágulás nem kíméli a boltosokat, kiskereskedőket, az őstermelőket és az élelmiszeripar szereplőit sem, akik egyaránt szenvednek a csökkenő kereslet miatt.

Mindenki csak nyerhet, ha Európa egyik legmagasabb fogyasztási adóját, a 27 százalékra emelt ÁFA-t 5 százalékra csökkentjük az alapvető élelmiszerek esetében. Nem csak a rászorulókat támogatásának baloldali gondolata diktálja ezt, de a mezőgazdaságra és élelmiszer-előállításra alapozó, belföldre termelő gazdaságoknak és vállalkozásoknak is nagy segítséget jelent. Ez tehát egyszerre az ész és a szív parancsa!

OLCSÓBB ÉLELMISZEREKET! ÍRJUK ALÁ!

Magyarországon rekordmagas adó terheli az élelmiszereket, miközben félmillió gyermek éheznek, és négy millióan élnek a létminimum alatt. A Fidesz bevezette Európa legmagasabb, 27% os áfáját. Az MSZP az alapvető élelmiszerek adójának 5%-ra csökkentését javasolja a jobb megélhetés érdekében.

ÍRJUK ALÁ!

Mennyivel lenne olcsóbb?

RÖVIDKARAJ	-246 Ft/kg
SERTÉSCOMB	-234 Ft/kg
CSIRKEHÚS	-140 Ft/kg
TOJÁS	-73 Ft/10db
TEJ	-25 Ft/liter
HÁZI KENYÉR	-35 Ft/kg
BURGONYA	-29 Ft/kg

ÍRJUK ALÁ!

-22%

Mivel a **FIDESZ** nem támogatta az árak csökkentését, az **MSZP** aláírásgyűjtésbe kezdett.

Az MSZP javaslata:

-22%

áfacsökkentés az alapvető élelmiszerek árából!

Kisebb adó ✓

OLCSÓBB ÉLELMISZER!

SZABAD-E KITELEPÜLNI AZ ÁRUHÁZAK ELŐTT?

A javában zajló aláírásgyűjtés során – hozzám hasonlóan – bizonyára több településen is belefutottak abba a problémába, hogy nem egyértelmű, nagy áruházak előterében – ami nem minősül közterületnek – milyen feltételekkel lehet kitelepülő pultot felállítani. Ennek a kérdésnek a mielőbbi és világos tisztázása szerintem igen fontos, mert a közelgő kampányokban is fontos szerephez juthat az utcai jelenlét, a polgárok személyes megszólítása.

Épp ezért levelet küldtem a hazai jelentősebb áruházláncok (Tesco, Auchan, Praktiker, Decathlon stb.) vezetőinek. Arra kértem őket, árulják el, milyen feltételek mellett lehet, vagy épp nem lehet kitelepüléseket, akciókat tartani a birtokukban lévő területeken. Bízom benne, hogy sok későbbi félreértésnek elejét tudjuk majd venni a válaszaik birtokában – amelyeket természetesen megosztunk majd olvasóinkkal.

A BIZOTTSÁGHOZ FORDULTUNK AZ ELZÁRT PÉNZCSAPOK ÜGYÉBEN

Szocialista képviselőtársaimmal az Európai Bizottságtól kértünk válaszokat a hazai uniós projektek befagyasztása körül felmerült, nagyon is aggasztó hírek kapcsán. Sajnos egyáltalán nem vagyok biztos benne, hogy Lázár János és a kormány minden fontos információt megosztott az ügyben a közvéleménnyel. Mivel több száz milliárd forint a tét, mindennél fontosabb, hogy a támogatások újra zavartalanul érkezzenek Brüsszelből.

Ehhez azonban előbb tisztán kell látnunk. Ezért a következő kérdéseket tettük fel Johannes Hahn regionális ügyekért felelős biztosnak augusztus 29-én:

- Pontosán milyen szabálytalanságokat találtak a pénzek hazai elosztásában?
- Mekkora támogatási összeget fagyasztottak be ezek miatt?
- A magyar kormányt mikor és milyen formában tájékoztatta a Bizottság a problémákról, és a kifizetések leállításáról?

Végül arra is választ várunk, hogy a Bizottság milyen eszközökkel tudja tájékoztatni a magyar állampolgárokat a kialakult helyzetről, és hogy használta-e ezeket? Fontosnak tartjuk, hogy kiderüljön, kit terhel a felelősség a pénzek elapadásáért. Amióta ugyanis a magyar gazdaság irányítása és kasszakulcsa Matolcsy Györgyhöz került 2010-ben, szinte egy méter járda sem épül hazai pénzből. Szinte minden új beruházás brüsszeli, uniós pénzekből valósul meg. Ezért az egész ország, családok százezreinek érdeke, hogy kiderüljön a valós helyzet, és mielőbb hozzáláthassunk a bajok orvosláshoz!

SZOROSABB TUDOMÁNYOS EGYÜTTMŰKÖDÉS AMERIKÁVAL

Július közepén az Európai Parlament képviselőjében az Amerikai Egyesült Államokba utaztam, hogy Washingtonban fontos együttműködési megállapodást írjunk alá. A jövőben az Európai Bizottság Közösségi Kutatási Központja (Joint Research Centre – JRC) és az amerikai Gazdasági Minisztérium Nemzeti Standardügyi és Technológiai Intézete (National Institute of Standards and Technology – NIST) újabb területekre terjeszti ki a közös munkát, az álláspontok harmonizációját. Az energetika, az egészségügyi kutatások és az orvosi mérési eljárások mellett az élelmiszerbiztonság és a táplálkozástudomány terén is élő, folyamatos kapcsolat lesz a két világszerte elismert központ között.

Az Európai Parlament teljes támogatásáról biztosította az együttműködés kiterjesztését, hogy a két rangos intézmény egyeztesse kutatási eredményeit, a felállított standardokat és ajánlásokat. Így az egész világ számára zsinórmértéket jelentő tudományos állásfoglalások szülehetnek a fenti új szakterületeken is. A tudományos együttműködés, a kutatási programok egyeztetése az Atlanti-óceán mindkét partján hozzájárul a gazdaság gyarapodásához.

Remélem, hogy az európai-amerikai szabadkereskedelmi tárgyalások alakulására is kedvező hatással lesz e lépés. A közös standardok bevezetése és alkalmazása az egyik fontos előfeltétele a két hatalmas gazdasági tömb összehangolásának – egy fontos akadály hárult el tehát a transz-atlanti együttműködés elől, amitől jó okkal remélhetünk évtizedekre szóló gazdasági fellendülést, és a „nyugat” globális vezető szerepének megerősítését.

KALINYINGRÁDBAN TÁRGYALTUNK

Az Oroszországhoz tartozó, de területileg Lengyelország és Litvánia közé ékelt Kalinyingrádban találkozott az Európai Parlament delegációja és a kalinyingrádi kormányzó-helyettes, Konsztyantin Szuszlov úr. Az egyeztetéseken, amelyeken magam is részt vettem, több olyan terület került szóba, ahol az EU és az orosz terület erősíthetné az együttműködést. A cigarettacsempészet, a szennyvíztisztítás, és a HIV-vírus terjedése elleni harc és a kerékpáros közlekedés fejlesztése egyaránt napirendre került a konstruktív megbeszélésen.

A FÉLSZÁZ ÉVES ÁLOM

Augusztus 29-én volt ötven éve, hogy a fekete polgárjogi küzdelem vezéralakja, Martin Luther King tiszteletes Washingtonban elmondta híres beszédét, változást sürgetve a jogfosztott és kirekesztett kisebbséghez tartozók érdekében. „Ritkán adódik úgy, hogy egy élőszóban előadott szöveg, néhány oldalnyi mondat képes megváltoztatni a történelem menetét.” Minden túlzás nélkül sorolhatjuk King, a legfiatalabbként béke Nobel-díjat nyert jogvédő beszédét a XX. század legfontosabb beszédei közé.

1963 augusztusában 2-300 ezer amerikai polgár – koránt sem csak színes bőrűek – indult el a fővárosba, hogy így tiltakozzon az afro-amerikaiak kirekesztettsége, az őket sújtó hátrányos megkülönböztetés ellen. A menetet jogvédő, vallási és szakszervezetek hirdették meg, hogy előmozdítsák a „társadalmi harmóniát” az amerikai népet alkotó etnikumok, fehérek és feketék részvételével és összefogásával.

Volt mi ellen harcolni: bár a rabszolgaság intézménye már nemzedékek óta eltöröltetett, számtalan városban és tagállamban voltak érvényben a feketéket büntető, szegregáló intézkedések. A kisebbség körében általános volt a nyomor, a kirekesztettség a munkaerőpiac jobbik feléről. Korlátozták a feketék választójogát is, a megnehezített regisztrációs feltételekkel. Sok városban még a buszokon is külön helyek voltak fenntartva fehér bőrű utasok számára! King 1963. augusztus 28-án utolsó volt a szónokok sorában, és a történelemkönyvek leginkább az ő szavaira – „van egy álmom” – emlékeznek. Had' idézzem a beszéd egy részletét!

„Amikor köztársaságunk alapítói bevették ide az Alkotmány és Függetlenségi Nyilatkozat nagyszerű szavait, egy kötelezvényt állítottak ki, melynek minden amerikai örököse lett. Ez a kötelezvény

arra vonatkozó ígéreteket tartalmazott, hogy minden ember számára biztosítják az elidegeníthetetlen jogot az életre, a szabadságra és a boldogulásra való törekvésre. Mára már nyilvánvalóvá vált, hogy Amerika mulasztást követett el ezzel a kötelezvényrel kapcsolatban, amennyire ez a kérdés a színes bőrű állampolgárokat illeti. Amerika hamis csekket adott a feketéknek, ez a csekk fedezet nélkülinek bizonyult. De mi nem vagyunk hajlandók elhinni, hogy csődbe jutott az igazság bankja.”

Nem csak retorikai mestermű volt a jelenős részben improvizált beszéd, de nagy változások katalizátorának is bizonyult. Valódi, kézzelfogható eredményeket hozott. Egy évre rá megszületett a Polgárjogi törvény, amely kifejezetten megtiltotta a hátrányos nemi, faji és vallási alapú megkülönböztetést. 1965-ben külön törvény mondta ki, hogy tilos a polgárok mindennemű megkülönböztetése és korlátozása választói jogaik gyakorlása során.

Martin Luther Kinget 1968-ban meggyilkolták, de az általa és társai által kiszabadított szellemet már nem lehetett visszaparancsolni a palackba. Ma, ötven évvel később Amerikát színes bőrű elnök vezeti, a jog pedig minden eszközzel védi a kisebbségeket. A társadalmi és jövedelmi különbségek persze nem tűntek el, és a mindennapokban sokszor tetten érhetőek a faji előítéletek. Ezek teljes eltűnéséhez talán több időre van szükség, több generációnak kell még az egyenlőség szellemében fölnevelkednie. De mégis, a legfontosabb: a „jognak asztalánál” minden amerikai egyenlő; aktív civil szervezetek ezrei dolgoznak azon, hogy az esélyegyenlőség az élet minden területén kibontakozhasson.

Hiba lenne természetesen a szegények és elnyomottak e kiállítását mindenáron megfeleltetni, ráhúzni hazai, aktuális viszonyokra. Más a kontextus, mások a problémák is. De mégis, azt hiszem, pár percet mindenkinek érdemes rászánnia a kérdésre: mit tanulhatunk mindebből Magyarországon, 2013-ban?

ÁLMODOZÁSOK KORA, AVAGY A KAMIKAZE JÁRAT UTASAI - PUBLICISZTIKA A NÉPSZABADSÁGBAN

Montecuccoli olasz hadvezér óta tudjuk, hogy a háborúhoz három dolog kell: pénz, pénz és pénz. Nincs ez másképp a három éve tomboló magyar szabadságharccal sem. Bár csak képzelt ellenség ellen vonul csatába a folyamatos mozgósítást eröltető kormány, az ország vesztesége egyre nagyobb.

Mióta kiderült, hogy a 15 magyarországi uniós operatív programból 13-ban leállította a kifizetéseket Brüsszel, egyre meredekebb dolgok jelennek meg a magyar sajtóban. A „gonoszok” összeesküvéséről épp úgy mélyenszántó elmélkedések látnak ismét napvilágot, mint arról, hogy ez a lépés Brüsszel önkényes válasza a „sallerekkel és kokikkal” harcoló, az Európai Uniót a régi Szovjetunióval együtt emlegető kormányunknak.

A tisztánlátás érdekében idézzük fel az unió néhány alapelvét, s tegyük fel a kérdést, mi az oka annak, hogy ezeket a magyar kormány úgy féli, mint ördög a tömjénfűstöt. S főleg, mit kellene tenni, mi a valós magyar érdek?

Az unió alapdokumentuma, a szerződés már az alapelvek felsorolásánál tiltja a származás szerinti megkülönböztetést. Mindenki érti ennek fontosságát. Egyrészt a történelmi előzményeket, másrészt azt, hogy ma is bőven vannak problémák Dél-Tiroltól Észak-Írorszáig. Az unió egyik történelmi küldetése, hogy Európában ne növekedjen az etnikai feszültség, mert a fegyverek még egy alkalmatlan kormánynál is nagyobb pusztításra képesek...

A hátrányos megkülönböztetés tilalma gazdasági érdek is, és érdeke az unió minden polgárának. Ne csak helyi, bennfentes cégek versenyezzenek a megbízásokért, hanem az végezze el a munkát, lássa el a feladatot, aki azt a legolcsóbban, a helyi adófizetőknek legmegfelelőbben tudja teljesíteni. Vagyis mindenki szállhasson ringbe, és nyerjen az, aki a legtakarékosabban és a legjobb minőségben teljesít. Ez vonatkozik az unió minden országára, minden dolgozójára, a magyarokra is: ők is kaphatnak – sokan kapnak is – külföldi megbízásokat!

Az áruforgalomban már korábban is érvényesült a szabad európai verseny. A szolgáltatások terén – ahol most a fő kifogásokat támasztja Brüsszel – 2006 vége óta él ez a követelmény. Konkrét paragrafusok tiltják a származás, ország vagy anyanyelv szerinti diszkriminációt. Igaz ez a magyar mérnöki kamarában előírt kötelező tagságra és a magyar nyelvismeret követelményére is. E kettőt említette ugyanis Lázár János, mint ütközőpontokat, uniós kifogásokat. Hozzátette: e pontok nagyon is illeszkednek az Orbán–Semjén-kormány politikájába.

Szeretném államtitkár urat ezúton is meggyőzni: ez a szabály Magyarország legelemibb érdekeit szolgálja! Mielőtt a „hazaáruló” vádjára nyitná ajkát, elmondanám, miért.

Sokan emlékezhetnek arra, hogy néhány éve Pozsonyban őrizetbe vettek több magyar állampolgárt, akik barátainak, az egyik tanárnő gimnazistáinak történelmi emlékhelyeket mutattak be. Az Európai Bíróság szolgáltatott csak igazságot, amikor kimondta, hogy az idegenvezetéshez nem kell szlovák nyelvismeret, se szlovák idegenvezetői kamarai tagság. Ami a szolgáltatási irányelv elfogadása előtt elfogadható volt, az 2009 végétől – eddig kellett a nemzeti jogba átültetni az irányelvet – sérti az uniós szerződést. A belső piaci szolgáltatásokról szóló irányelv – 2006/123/EK – 14. cikke ugyanis – többek között – kimondja, hogy „a tagállamok területükön a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy annak gyakorlását nem köthetik az alábbi feltételek bármelyikének való megfeleléshez:

1. a) a szolgáltatóra, alkalmazottaira, a társaság tulajdonosaira vagy a szolgáltató igazgatósági vagy felügyelőtestületeinek tagjaira vonatkozó állampolgársági követelmények...
2. egynél több tagállamban telephellyel való rendelkezésre, egynél több tagállamban nyilvántartásba való

bejegyzésre, vagy szakmai szervezetben vagy szövetségben való tagságra vonatkozó tilalom...

8. az adott állam nyilvántartásaiba való, adott időszakon keresztüli előzetes bejegyzésre, vagy az adott tevékenységnek az érintett államban korábbi, adott időszakon keresztüli gyakorlására vonatkozó kötelezettség...

16. cikk...

A tagállamok nem korlátozhatják a más tagállamban letelepedett szolgáltatók szolgáltatásnyújtásának szabadságát az alábbi követelmények bármelyikének előírásával: ...a szolgáltató kötelezettsége, hogy engedélyt szerezzen az adott tagállam illetékes hatóságaitól – beleértve az adott állam területén való nyilvántartásba vételt vagy szakmai szervezetbe vagy testületbe való felvételt –, kivéve az ezen irányelv vagy más közösségi jogszabály által meghatározott esetekben;...”

Minden magyar kis-, közepes és nagyvállalat ezzel a lehetőséggel él, amikor külföldre ad el szolgáltatást. Hét éve a szolgáltatási irányelv EP-i vitájában a Fidesz képviselői mai véleményük szöges ellentétét képviselték. A bizottság első javaslata szerint az irányelv minden szolgáltatásra kiterjedt volna. Egyes tagállamok és érdekcsoportok nyomására a közszolgáltatások (többek között a közrend, egészségügyi szolgáltatások, közoktatás, pénzügyi szolgáltatások) kikerültek a jogszabályból. A Fidesz képviselői emiatt elutasították az irányelv elfogadását egy ennél is nagyobb szabadságot garantáló változatot támogatva! A történelmi hűség megköveteli, hogy leírjuk: 2009. június 22-én az irányelv magyarországi átültetéséről szóló törvényt a Fidesz már megszavazta.

Biztosan játszottak „Ki nevet a végen?” társasjátékot. Meg lehet ugyan kérdőjelezni, hogy csak hatos dobással lehet kilépni egyes mezőkről, de aki ezt a szabályt nem veszi tudomásul, az nem játszhat, így nem is nyerhet. A Fidesz most a játék sokadik körében köti az ebet a karóhoz: rá vonatkoznak más szabályok. Rossz hírem van, ez nem az álmodozások kora!

Kormányunk viselkedése nem csupán a Magyarország által is elfogadott és kihasznált uniós paragrafusok cinikus kijátszásának, utólagos átírásának kísérlete. Hiába próbálják valamiféle kurucos-szabadságharcos színben feltüntetni! Ez a szemlélet árt a magyar vállalkozóknak, cégeknek, ha külföldön akarnak bevételhez jutni. Megkárosítja az adófizetőket is, mert a kisebb verseny miatt drágábban és rosszabb minőségben dolgoznak az uniós pályázatok nyertesei. A következmény, az uniós pénzek elmaradása hatalmas ár ezért az unortodox álláspontért.

Lázár János augusztus 12-i sajtótájékoztatóján derült csak ki az is, hogy tavaly ősz óta a fenti okok miatt leállt az operatív programok brüsszeli finanszírozása. Nem kellett volna erről előbb tájékoztatást adni? Nem hiányzik az a 500-700 milliárd forint sehonnan? Az meg aztán az igazi magyar virtus, ahogy Lázár János látja a megoldást: tárgyalgatunk, majd megbüntet bennünket a bizottság, 50-100 milliárd forintot a már megítélt támogatásból nem fizet ki hazánknak. Ahogy például a közép-dunántúli hulladékgazdálkodási rendszer fejlesztési pályázatának 9 milliárdos uniós támogatását is visszaadtuk az elmúlt hónapban. Igen, Magyarország ilyen gazdag, ennyivel támogatja a nettó befizető, módos uniós tagállamokat.

Kinek az érdeke ez? Lehet, hogy három év magyarországi ámokfutása után egyszerűen nem képesek semmilyen kompromisszumra? Vagy saját „udvari” beszállítóikat, a Fidesz-közeli cégeket féltik a valódi versengéstől? Akárhogy is: száz- és százmilliárd forintokat, emberek százezreinek megélhetését teszik kockára. Akármerre járok – kis túlzással – azt látom, egyetlen méter járda sem épült 2010 óta Magyarországon uniós támogatás nélkül. Az egyre szépülő emlékü Antall-kabinetre mondta vezetője, hogy kamikazekormány. Sajnos a mostaniakra ez a titulus sokkal jobban illik. Csakhogy a biztos vég felé kormányzó pilóta mögött ülünk mi is, tízmillióan. A káröröm ezért megengedhetetlen luxus. Cseréljünk pilótát mielőbb!

SZABAD PIACOT! – PUBLICISZTIKA A NÉPSZAVA HASÁBJAIN

Szeretek piacra járni. Nem csak a vasárnapi asztalra valót kapom meg olcsóbban és frissebben, de fiatalkorom óta a vásárok hangulatának is rabja lettem. Nézem a forgatagot, ahol a közgazdászok szerint kereslet és kínálat találkozik, de én mást látok: a termelőt, a fuvaros, a lángossütő, a háziasszony és a hivatalnok találkozását, amihez – ha egy jót akarnak enni – még öltönyös menedzserek is csatlakoznak. A Facebook a nyomába sem ér: sehol sem terjednek úgy a hírek, mint egy piacon. Ez az én közvélemény-kutatásom, az egyik legfontosabb, amelyikre figyelek!

Az elmúlt években a piacon kevesebb szó esik a politikáról. A máskülönben élénk arcok, mosolygós szemek elkomorulnak, félrenéznek, ha az ország vagy épp a város, falu dolgai kerülnek szóba. Ne szólj szám, nem fáj fejem – tanulta generációkon keresztül az ország. Most olyan időket élünk, amikor újra aktuális a mondás. Az előző kormányokat szabadon és bátran kritizálták, olykor vaskos szavakkal is – ez a demokrácia legbiztosabb ismérve. Manapság alig-alig hallani egy rossz szót. Ki tudja, nem kerül-e valakinek az állásába, megélhetésébe az igazság kimondása? Kap-e ösztöndíjat a gyerek, kap-e (köz)munkát a férj, ha valamelyik pártkatoná jelentést tesz a Kubatov-központban: Kovácsné nem elég jó Fideszes?

Mostanában mintha valami mégis változna. Egyre hangosabb azok szava, akik úgy érzik, már nincs vesztenivalójuk. Akiket már nem tudnak sakkban tartani, akik már túlságosan is elkeseredettek, hogy a következményekkel törődjenek. A boltos, aki hamarosan bezárhat, mert elmutyizták tőle a dohányforgalmazást, és immár a tejet is inkább a „trafikos közértben” veszik a népek. A gazdaember, aki tehetetlenül nézte, amint valamelyik Nyerges-Simicska stróman elviszi az orra elől a földet, amelyből családja megélhetését biztosította. Hosszú a megbántottak, kisemmizettek sora. Az ő történeteiket suttogják lángossütő előtti placcon, a művház büféjében és a buszpályaudvaron. Hová vezet ez?

Nagy a baj, ha már csak a végveszély peremére sodródott emberek mernek a kormány ellen szót emelni. A demokratikus ellenzék első és legfontosabb feladata, hogy visszaadja az embereknek a bátor politizálást. Bírálják szabadon a mindenkori kormányt, polgármestert, képviselőt, ha megérdemli! Csak az őszinte közvélemény képes jobb teljesítményre sarkallni a települések és az ország mindenkori vezetőit. Hiányát minden nap látni, érezni is – és nem csak a piacon. Sokat hallottuk, hogy Európa aggódik Magyarorszáért. A baj az, hogy teljes joggal. A külföld ugyanakkor abból indul ki, hogyha ez jó a magyaroknak, lelkiük rajta. Jó ez nekünk?

TÁVOLODÓBAN EURÓPÁTÓL – INTERJÚ HERCZOG EDITTEL A NÉPSZAVÁBAN

NÉPSZAVA

Nem ülésezik az Európai Parlament, nyári szünetet tart a magyar parlament. Ilyenkor a képviselők is nyaralnak, nem? Ehhez képest miért találkozunk Önnel fórumokon, rendez kiállításokat székesfehérvári képviselői irodájában, tart előadásokat, tegnap a móri piacon beszélgetett az emberekkel. Ennyi szabadságot sem enged meg magának?

Megengedhetnék persze, de amikor a fent említett intézmények éppen nem üléseznek, s itthon vagyok huzamosan, akkor van több időm végre hosszabban is találkozni, beszélgetni azokkal, akiket képviselek az Európai Parlamentben. Ez számomra kötelező, mert ezekből töltekezem. Ha egy politikus nem tudja egész pontosan, vagy pláne, nem érdekli őszintén, mit gondolnak a választók, az a bajnál is nagyobb baj. Ilyenkor nyáron az emberek is jobban ráérnek, s alaposabban meg tudjuk beszélni a napi és hosszabb távú problémákat, örömeiket, bánatokat, kéréseket.

Mik a tapasztalatai, mi fáj leginkább azoknak, akikkel találkozik.

Velem akarja teleírni az újságot?

Ha azt nem is, de néhány jellemző tapasztalatát megosztani!

Vidéken a földbérlés verte ki a biztosítékot. Rengeteg földművelésből élő család veszítette el a kenyerét, mert más kapta meg az eddig, általuk művelt földet. A másik, szinte már unalmas állatorvosi ló a „trafikmutyi”. Régi trafikos családok földönfutókká váltak, a fideszes haverok pedig gyarapodnak. Hogy miközben stadionok épülnek, addig például az egyik Fejér megyei településen százezer forint jut ebben az évben összesen kátyúzásra – és ez nem kirívó eset tapasztalataim szerint –, a kormány forráskivonása következtében. Tudja, hogy néz ez ki kicsit kívülről, mondjuk Brüsszelből? Mint egy előre megfontolt szándékkal elkövetett politikai és gazdasági merénylet a dolgozó vagy dolgozni vágyó vidéki lakosság ellen. A jelenlegi kormány földönfutóvá kíván tenni mindenkit, aki nem ért vele egyet. S hogy mikor, kivel nem ért egyet, az időről időre változhat.

De kit érdekel, mi látszik Brüsszelből, nem az a lényeg, hogy nekünk itthon hogy megy, s mi jól érezzük-e magunkat benne?

Brüsszelben tényleg úgy gondolják, hogy ha ez a rendszer bejön a magyaroknak, ha nekik ez a félfedális és esetenként európaiként vállalhatatlan politikai mentalitás kell, akkor lelük rajta. Brüsszelt ez nem érdekli, legyen a Fidesz és Orbán Viktor örökre hatalmon. Más kérdés, hogy végleg elszigetelődünk, mert az említetteknek már sikerült mindenkit magunkra haragítani. Ellenben EU-tagként kőkeményen bevasalják rajtunk a vállalt kötelezettségeinket. Maradéktalanul számon kérnek mindent, amit vállaltunk, amikor beléptünk. Minél népszerűtlenebb egy politikai vezetés, s ezt most a magyarról bizvást elmondhatjuk, annál kevesebb a lehetőség a párbeszédre, annál kevesebb a türelem, az elnézés. Ezt naponta érzékeli a jelenlegi magyar vezetés, s láthatóan mindent el is követ, hogy a lehető leglazábbra vegye Magyarország európai kapcsolódásait.

Ezzel azt akarja mondani, hogy az Orbán kormány az EU-ból való kilépést fontolgathatja?

Racionálisan nyilván nem, mert egy európai országot kiszakítani Európából öngyilkosság. Ráadásul, ha megnézzük, az elmúlt sok-sok évben kizárólag európai pénzből tudtunk építkezni. Az Európai Unió finanszírozza gyakorlatilag a magyar fejlesztéseket, ezek nélkül a magyar lehetőségek egyenlők a nullával. A főtereket, iskolákat, közösségi házakat, csatornarendszereket, utakat nehéz lebontani, ezért csak kifizetnének velünk azokat az euro-milliárdokat, amiket Magyarország európai felzárkózására költött az Unió. Abba belerokkanunk. Csak az a baj, hogy itt nem mindig a racionalitás dönt egy-egy várható lépésről. Az európai politika lényege a kiszámíthatóság, stabil értékrend, társadalmi stabilitás, szabadság, demokrácia, politikai felelősség egy ország és az egész európai közösség iránt. Ezeket a jelenlegi kormányhatalom úgy féli, mint ördög a tömjénfüstöt. Vagyis semmin nem csodálkoznék, épp ezért egyetlen lehetőség maradt, ki kell kényszerítenünk valós érdekeink érvényesítését, új irányra és politikára van szükség.

A POLGÁRMESTEREKEN NEM MÚLIK A TÉRSÉG SIKERE!

A közelmúltban engem bízott meg a Magyar Szocialista Párt a Fejér megyei II. számú választókerületben a kampány előkészületeinek koordinálásával. Bár az elmúlt években is rendszeres kapcsolatot tartottam sok környékbeli polgármesterrel, a megbízás nyomán szisztematikusan felkeresem a térség mind a huszonnyolc településének első emberét. Augusztus folyamán húsz városba, községbe jutottam el, és a sorozat természetesen szeptemberben is folytatódik.

A tapasztalataim meglepően kedvezőek voltak. Először is, a rendszerváltás utáni első önkormányzati ciklusokhoz képest jellemzően felkészültebb, rátermettebb vezetőket találtam. Ez persze érthető. Egy település vezetése mára valóságos szakmává, hivatássá vált. A polgármesterek – főleg a kisebb településeken – elsősorban menedzserek, és csak kisebb részt politikusok. Azt hiszem, ez jól is van így!

Persze az is igaz, hogy jó képességek, szorgalom és tisztánlátás nélkül aligha boldogulhatnának a mai világban. A forrásmegtartó és termelő erejük csökkent, a feladatokkal együtt nagyon sok pénzt is elvont az állam. A kényszer szülte közös hivatalok révén sok falu elvesztette identitásának egy részét – és gyakran az embereknek is körülményesebb lett az ügyintézés. Örömmel láttam ugyanakkor a polgármesterekkel beszélve, hogy értik, ismerik és várják az uniós fejlesztési lehetőségeket és pályázatokat. Sokszor talán jobban is, mint a kormány.

A választókerület természeti adottságai, építészeti értékei, történelmi hagyományai európai összehasonlításban is kiemelkedőek. Bátran mondhatom: ezek az adottságok még nincsenek megfelelően kihasználva, ezért pillanatnyilag még kevésbé járulnak hozzá az itt élők mindennapjainak javításához. Ha a mostani és következő uniós költségvetési ciklusban sikerül javítani az elmúlt három év mérlegén, és felpörgetjük az európai fejlesztési pénzek lehívását, akkor kisebb csodát lehet művelni ezen a vidéken. Ha esélyt kapnak egy valóban vidékbarát kormánytól, ezek a települések európai sikersztorit írhatnak!

A KÉPVISELŐI IRODÁBAN SOSINCS UBORKASZEZON!

Székesfehérvári irodámban munkatársaimmal ismét sikerült izgalmas programot kitalálnunk, amivel a magunk szerény módján hozzátehetünk valamit az augusztus végi ünnepekhez a városban. Borbély Béla fotóművész képeiből állítottunk össze tárlatot, amelyet az alkotó és dr. Siklósi Gyula professzor részvételével nyitottunk meg. A megnyitóra legalább 75-en voltak kíváncsiak, összességében pedig már a félezer látogatón is túl vagyunk. A tárlat szeptember 19-ig látható, mindenkinek ajánlom, aki Székesfehérváron jár!

SZÍNES NYÁRI PROGRAMOK - DIÓHÉJBAN

Nagy öröm volt, hogy részt vehettem Csór község falunapján, ahova a helyi nyugdíjas klub invitált kedves szavakkal, és polgármester úr társaságában színes, feledhetetlen emlékekkel gazdagodtam. Az úrhidai csülökfesztiválon biztos, hogy mindenki nagyon jól érezte magát, aki szereti a hagyományos magyar ízeket! A település negyedszázados nyugdíjasklubjának jubileumi „felköszöntése” pedig arra emlékeztetett: a magyar vidéken a hagyományok, és a jövő kéz a kézben járnak! A csákberényi betyánapról se szeretnék megfélekezni, mert a szervezők a borús időjárás ellenére is sokak arcára csaltak mosolyt a tartalmas programokkal.

Visszajáró vendégként érkeztem Balatonföldvára augusztus 23-án, a hatodik Balcsi-Talcsi találkozó és műveltségi vetélkedő helyszínére. A versenyre az ország szinte minden szegletéből érkeztek csapatok, és a zsűri elnökeként elmondhatom: idén is színvonalas és szórakoztató program kerekedett az eseményből!

KÉPPÉ DERMEDT KATONATÖRTÉNETEK

Augusztus 5-én Dancs Attila nyugalmazott honvéd alezredes grafikáiból összeállított kiállítás vette kezdetét a székesfehérvári képviselői irodában. Dancs katonaként több hadszíntéren is részt vett békefenntartó missziókban. Ezeket, és a Magyar Honvédség utóbbi száz évének mindennapjait, életképeit örökítik meg figyelemre méltó képi erővel grafikái. Legalább 200-an –köztük aktív és nyugállományú honvédek – hallgatták Isaszegi János vezérőrnagy beszédét „Az I. világháborútól napjainkig” névre keresztelt tárlat megnyitóján, és a következő hetekben is több százan keresték fel a kiállítást.

Magyar Szocialista Párt – Európai Parlamenti Delegáció

Tagságaim az Európai Parlamentben: Szocialisták és Demokraták Szövetsége Európai parlamenti frakciójának kincstárnoka; Ipari, Kutatás-Fejlesztési és Energiaügyi Bizottság, Költségvetési Bizottság, Költségvetési Ellenőrző Bizottság; EU-Azerbajdzsán, Örményország, Grúzia parlamentközi delegáció, EU-USA parlamentközi delegáció; Hamisítás, csalás és szervezett bűnözés elleni parlamenti fórum elnöke; Kis- és középvállalkozásfejlesztési Munkacsoport tagja, Elnökségi tagságaim egyéb európai szervezetekben: Transatlanti Hálózat, Európai Energia Fórum, Európai Internet Alapítvány, Fórum a Nukleáris Energia Jövőjéért, Kangaroo Csoport

ELÉRHETŐSÉGEK Felelős kiadó: Herczog Edit | E-mail: edit.herczog@europarl.europa.eu | Internet: www.herczogedit.hu

Székesfehérvár:

Regionális Európai Parlamenti
Képviselői Iroda
8000 Székesfehérvár Fő utca 3.
tel: +36 22 582 030 | fax: +36 22 582 031
e-mail: edit.herczog@t-online.hu

Brüsszel:

Parlement Européen
Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
ATR 05K083
tel: +32 (0) 228 47596 | fax: +32 (0) 228 49596

Strasbourg:

Parlement Européen
Bâtiment Louise Weiss | Allée du Printemps
T05039 | BP 10024/F
F-67070 Strasbourg Cedex
tel: +33 (0) 3881 77596; fax: +33 (0) 3881 79596